

Zanimive vesti iz življenja naših rojakov po širnih ameriških naselbinah

To-le "novico smo pobrali iz uredniškega članka "Napredka," ki je uradno glasilo Slovenske Svobodobne Podporne Zveze. Piše urednik: "In če človek piše o božiču — o katerem božiču naj piše? ... Čudo prečudno — je božič in so božiči! ... Kdo naj te silne sladke zmesi tradicij in navad, splošno sprejetih likov in osebnih doživetij, čustev in spominov — iz te omamljive mešanice prastarega, tja v pagansko dobo človeštva segajočega doživljanja, križajočega se z vplivi in idejami najrazličnejših plemen, okvašenega z mislijo vesoljne ljubezni med vsemi ljudmi, ki je bila pred devetnajsto leto na Jutrovem razglašena v svet, pa je še danes, kakor je bila tedaj, glas vpijoče ga v naščavi — kdo, vprašamo vas, naj iz vsega tega pričara podobo, katere linija bo tako močna in tako prepričevalna, da bi pogled nanjo v slehernem srcu zbudil tisto težko zaželjeno pesem dobre volje? ... Pri "do-

bri volji" je moral biti g. Grill, urednik, ko je to napisal, kajti sladko vince mu je popolnoma zmešal pojme o Božiču, kakor jih je dobil od svoje dobre mame.

Malo bolj učen kot g. Grill je pa, g. Molek, ki je uslužben pri "Prosveti." Molek citira "zgodovinska fakta" o božiču dobesedno tako-le: "Krščanski božič, praznik miru in dobre volje, je star okrog 150 let in njegov krščanski simbol je obledeva. ... Ameriški božič je tudi državni praznik za milijone Američanov ne pomeni nič drugega kot dan izmenjavanja voščil in daril. ... Merilo uspešnega ameriškega božiča ni v tem, koliko ljudi napolni cerkve, marveč v tem, koliko milijonov dolarjev izkupitja trgovci za razprodano darila. ... Božič dobi nov simbol, rojstva leta, rojstva Boga." Tudi g. Molek se ga je moral nasekati za božič, da prinaša v javnost take blodnje!

Italijani zanikajo spremembo stališča

Rim, 26. decembra. — Pol uradni laški krogi zanikajo vesti, ki so se te dneve razširile iz Pariza in Londona, češ, da je laška vlada spremenila svoje stališče napram španiji glede socialistične in nacionalistične vlade. Ko bo laška vlada enkrat te dni podala svojo uradno izjavo, se bo slednja glasila tako, kot se je dosedaj: Italija skuša ohraniti svojo nevtralnost napram španski civilni vojni na enak način kot držijo to nevtralnost Anglija, Francija, Rusija ali Nemčija. Italija bo še naprej prodajala orožje špancem in ne bo branila nikomur, ki ima dovoljenje oditi iz Italije, da se ne bi boril v vrstah španskih nacionalistov. Laška vlada, zatrjujejo uradni krogi, nima nobenih simpatij s socialisti ali anarhisti v Madridu.

Država New York ima lep preostanek v blagajni

Albany, N. Y., 26. decembra. —Preostanek v blagajni države New York bo znašal koncem letošnjega leta nič manj kot \$19.757.999, potem ko bodo vsi stroški plačani. Izredno uspešno gospodarstvo demokratičnega gubernerja Lehmana povzročilo, da je prvič v zgodovini preostanek v državnih blagajni. Za prihodnje leto pričakuje država New York nekaj nad \$335.000.000 dohodkov, in ker so stroški preračunjeni na \$290.000.000, bo državna postavodaja najbrž odpuščala nekaj davkov, zlasti na gasolin.

Božično darilo

Mr. in Mrs. Anton Gersin, 18520 Underwood Ave., sta dobila na božični dan lepo darilo — zalo hčerko prvorojenke. Materino deklško ime je bilo Elizabeth Turk. Mamica in otrok se nahajata v Boulevard bolnici, kjer se dobro počutita!

Zaroka

Zaročila sta se Mr. John Plut in Miss Fannie Ivanc. Zaročenec je sin poznane družine Mr. in Mrs. John Plut, 1040 E. 72 St., zaročenka je pa iz ugledne družine Mr. in Mrs. Jos. Ivanc, 1113 E. 67th St. Iskrene čestitke!

Kanonik Oman počaščen od naroda

Iskreno lepo so se vršile večeraj slavnosti pri sv. Lovrencu, ko je narod počastil svojega župnika, kanonika Rt. Rev. Omana, ki je obhajal srebrno sv. mašo. Pred sv. mašo je Donald Ferolia pozdravil slavljenca v angleškem, Josephine Lekan pa v slovenskem jeziku. Podarila sta mu dragocen kelih, dar šolskih otrok župnije sv. Lovrenca.

Tekom srebrne sv. maše je Rev. Dr. Scullen, bivši kancler clevelandske škofije, nagovoril slavljenca v angleškem, ožji in dolgoletni prijatelj srebrnomašnika Rev. Vencel Solar pa v slovenskem jeziku. Med duhovščino v sanktuariju so bili navzoči: zlatomašnik Rev. Ciril zupan iz Pueblo, Colo., Rev. Joseph Trobec iz Elk River, Minn., sošolec kanonika, Rev. Edwin Oman, nečak slavljenca, ki je bil diakon in Rev. Matthews Blenkush, tudi nečak, ki je bil subdiakon.

Med navzočo duhovščino so bili tudi sledeči papeževi hišni prelati in monsignorji: Rt. Rev. Peter Cervený, Rt. Rev. Oldrich Zlamal, Rt. Rev. Vitus Hribar, Rt. Rev. B. J. Ponikvar. Slednji je zastopal ljubljanskega nadškofa dr. Rožmana. Po službi božji je bil slavnostni banket, pri katerem je bil glavni govornik Rt. Rev. Gmuc, opat benediktincev. Mr. Frank Gliha je pozdravil slavljenca v imenu faranov, dr. Hugo Bren iz Lemonta in Mr. Ivan Zorman. Navzoč je bil seveda tudi brat srebrnomašnik, spoštovani zdravnik dr. Mihael Oman. Slavnost je imela kar najbolj slovesen, toda iskren potek.

Italijani so uničili špansko tiskarno

Tangier, Moroko, 26. decembra. —Laški pomorščaki in civilisti so napadli poslopje, v katerem se nahajala španski časopis "Democracia." Razbili so vsa tiskarna. Španci so naprosili angleške bojne ladje za pomoč.

Uradniki društva "Cvet"

Podporno društvo "Cvet" je izvolilo za leto 1937 sledeče uradnike: predsednik Lewis Počak, tajnik in zapisnikar Gašper Segulin, 10709 Prince Ave., blagajničarka Mary Bub-Bogović, nadzorniki: Rose Vatovec, Martin Vatovec in Frank Mezgec, bolniški nadzornik John Vatovec, zastopnik S. D. D. Lewis Počak, zdravnik dr. Perko.

Božična pošta

Dasi je lokalni poštni urad najel za praznike nad 1500 izrednih pomočnikov, pa božična pošta še ni vsa raznešena. Mr. O'Donnell, poštar v Clevelandu, pričakuje, da bo do danes vse razdeljeno. Pošta je bila nenavadno ogromna. Torej če niste še dobili pričakovanega pisma karte ali paketa, mogoče se bo danes ali jutri zgledal pismonoša in vas razveselil.

Voščila

Najlepše novoletne pozdrave pošilja vsem čitateljem "Ameriške Domovine" — g. Anton Šubelj iz New Yorka.

Asesment

Vse one članice podružnice št. 25 SZZ, ki so zaostale z asesmentom, so prošene, da pridejo poravnat na dom tajnice.

Zaroka

Mr. in Mrs. Saurič, 1029 E. 61st St., sporočata, da se je zaročila njuna hčerka Marion z Mr. Filipom Nainiger, 15617 Saranac Rd. Iskrene čestitke!

"Mir v Betlehemu"

Betlehem, Palestina, 26. decembra. —Božični mir, ki je prevladoval ob rojstvu Jezusa v tem mestu pred 1937 leti, je bil letos moten radi spora med židovskim in arabskim prebivalstvom v mestu. Močne vojaške straže so morale patrolirati ves dan po tesnih ulicah Betlehema, da so preprečile sporadične spopade med ljudmi na božični dan v mestu, kjer je prvič zadonel klic: Mir ljudem na zemlji!

Novi predsednik Kube je prijatelj Amerike

Havana, 26. decembra. — Federico Laredo Bru, ki je večeraj postal predsednik kubanske republike, je dober prijatelj Zedinjenih držav. Mr. Bru je star 61 let in po poklicu je odvetnik. Prva uradna izjava novega predsednika se glasi, da si bo prizadeval obdržati dobre prijateljske stike z vsemi državami, zlasti pa z Zedinjenimi državami. Večeraj je bil Bru zaprežen po predsedniku najvišje sodnje kubanske republike, narkar je imenoval svoj kabinet. Za finančnega ministra je imenoval nekoga sošolca predsednika Roosevelta. Obenem je novi predsednik izjavil, da bo deloval za trajen mir zlasti med različnimi političnimi strankami.

Novi pomožni šerifi

Novi šerif v Cuyahoga county, Martin L. O'Donnell, je preteklo soboto imenoval štiri svoje glavne pomočnike. Clarence Tylicki, ki je bil dosedaj councilman v Garfield Heights, bo prvi pomožni šerif. Plača je \$6.000. John Gillespie bo načelnik civilnega oddelka v šerifovem uradu. Plača \$5.000. Frank Ryan, dosedaj blagajnik uporniške Sweetney demokratične organizacije, je imenovan za glavnega jetničarja. Plača \$5.000. Mrs. Mary Pleachaty, bo tajnica novega šerifa. Plača \$4.500 na leto. Uporniški councilman, demokrat Wm. Reed, je dobil ponudbo, da sprejme urad prvega pomožnega šerifa, toda je odklonil, rekoč, da kot uporniški demokrat lahko izvaja več moči in oblasti pri mestni oblasti. Novi šerif O'Donnell bo imenoval še 120 nadaljnjih pomožnih šerifov. Dosedaj so bili med temi zastopani tudi naši rojaki, pet po številu. Pričakujemo seveda, da se njih število ne bo samo zmanjšalo, pač pa povišalo.

Roparji ob božiču

Policiji je bilo od zadnjega četrtka do nedelje zvečer sporočenih nič manj kot 43 roparskih vlovov, napadov in 71 raznih drugih tatvin. Roparji so vlovili v 37 raznih trgovin in v šest privatnih stanovanj. Vsega skupaj so roparji odnesli nekako \$2.000 pri raznih vlovih in napadih.

Iz daljnje Idaho

Mr. Frank Lunka in Mr. Louis Truger sta dospela za nekaj dni iz daljnje države Idaho v Cleveland, kjer ostaneta več dni. Oba sta zaposlena pri zlatem rudniku Comeback Mining Co. Dobrodošla, stara znanca!

Zaroka

Mr. in Mrs. Frank Marinček, 975 E. 74th St. prijazno naznana, da se je njuna hčerka Miss Sylvia zaročila z Mr. Peter Piksom, 991 E. 74th St. Prav iskrene čestitke!

Državna postavodaja

Danes bo zaključno zborovanje državne postavodaje. Prihodnji teden pa pridejo novo izvoljeni postavodajalci na delo. * Umrli je dobro poznani zvezni senator Peter Norbeck iz South Dakote.

General Franco potrebuje še 40.000 mož

Pariz, 28. decembra. —Angleška kot francoska vlada sta dala Nemčiji razumeti, da sta pripravljene pomagati Nemčiji do skrajnosti v ekonomskem oziru, ako se Nemčija zaveže, da ne pošilja nadaljnega bojnega materiala v španijo in da ne bo podpirala poveljnika nacionalistov, generala Franca. Tako Francija kot Anglija sta potom svojih pooblaščenih zastopnikov izjavili, da smatrati pošiljanje nemškega vojaštva v španijo za jako resno zadevo. Hitler se bo moral tekom prihodnjih par dni odločiti ali mu je več za denarno in gospodarsko podporo od strani Francije in Anglije ali pa mu je več ležeče na tem, da zmaga rebeli v španiji. Na drugi strani pa se poroča, da bo Hitler uporabil to priliko, da bo zahteval od Francije in Anglije vsaj delno vrnitev nemških kolonij, katere je Nemčija zgubila po zaključeni svetovni vojni. Končno se tudi poroča iz Berlina, da je dal poveljniški španski nacionalistov, general France, razumeti, da če dobi nadaljnjih 40.000 mož in 100 parniških motorov bojnega materiala, da bo zmagal v nekaj tednih in postane gospodar španije.

Madrid se ne poda zahtevi Hitlerja

Paris, 27. decembra. Socialistična vlada v Madridu se je uprla zahtevi nemškega diktatorja Hitlerja, ki je zahteval, da izroči španska vlada zaplenjeni nemški parnik Palos zaeno z vsem tovorom. Hitler je že dan prej poveljal špansko vlado, da znajo nastati resne posledice, ako španija ne vrne zaplenjenega parnika. Na krovu omenjenega parnika se je nahajalo orožje, dasi Nemčija to zanika. Kakšne korake bo sedaj Nemčija odredila, se bo zvedelo šele jutri.

Novi uradniki

Dr. Cleveland, št. 126 SNPJ je izvolilo sledeči odbor za 1937: Predsednik, Jos. F. Terbižan; podpredsednik, Andrew Božič; tajnik, J. Gabrenja, 2210 Ivan Ave., Euclid; blagajnik, John Simčić; zapisnikar, Louis Zorko. Nadzorni odbor: Andrej Križmančić, John Zupančić, Anton Smith; vratar Anton Pogacar. Zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Škur in dr. Dejak.

Lepa hvala

Družina Mlač na Saranac Rd., se lepo zahvaljuje blagi ženi Mary Cook za lepo božično darilo. Iskrena hvala in srečno novo leto!

Mestna elektrarna

Mestna vlada je dovolila \$78.000 za izboljšanje naprav v mestni elektrarni, in pričakuje se, da bo slednja lahko postregla kakim 2000 novim odjemalcem.

George Bender

Pri volitvah Lige republikanskih klubov v Clevelandu bo jutri enoglasno izvoljen George Bender, znani republikanski politikar, ki nima nasprotnika.

Prodajni davek

Kljub dejstvu, da se prodajni davek ni pobiral tekom božičnega tedna, pa je dobila država Ohio tekom preteklega tedna za \$300.000 več prodajnega davka kot v lanskem letu v istem tednu, ko je bil še naložen davek na živila. Državna blagajna je dobila v preteklem tednu \$1.172.548 prodajnega davka.

Od Hitlerja je odvisna usoda vojne ali miru. Italija ni več dosti zainteresirana v španijo

London, 26. decembra. —V diplomatskih krogih Evrope je zavlada bolj prijeten položaj, ko so se državniški prepričali, da Hitler ne bo šel do skrajnosti in radi španije izzval splošno evropsko vojno.

Vendar ima Hitler zadnjo besedo v tem pogledu. Za božič se je podal v bavorske hribe, kjer ima v Berchtesgadenu svojo villo. Tu je v samoti premišljeval, kakšne korake naj ukrene za bodočnost.

Zastopnik španske nacionalistične junte v Berlinu je prišel na dan z zahtevo, da pošlje Nemčija najmanj 60.000 mož na pomoč nacionalistom proti socialistom v Madridu. Skoro neverjetno je, da bi Hitler ugodil tej zahtevi, toda od njegove odločitve je odvisna vojna ali za mir za milijone.

Zanesljiva poročila pripovedujejo, da je Hitler ves položaj kar najbolj mogoče podrobno preštudiral. V francoskih krogih trdijo, da je to dobro znamenje, kajti študij španskega vprašanja je potreben, predno pade odločitev.

Francosko časopisje ponovno povdarja, da bo Hitler raje sledil ekonomskim ponudbam Francije in Anglije, kot da bi začel s prelivanjem krvi. Nemčija se nahaja v dobi precejšnjega stradanja. Vojna bi jo gospodarsko uničila.

Tudi v ruskih krogih prevladuje optimizem. Odločno stališče Anglije silno vpliva na Hitlerja. V Moskvi so mnenja, da so nacionalisti v španiji poraženi in da bo zmaga socialistična vlada.

Roosevelt tolmači pravi pomen božiča. Medsebojno prijateljstvo in krepostno krščansko življenje je božični pomen

Washington, 26. decembra. Želi zlasti radi globokega verskega motiva. Roosevelt se je očital božični dan ameriškega naroda in obenem vsem narodom sveta, ko jih je opominjal k miru in povedal, da le v pravem krščanskem razumevanju resnične in bratske ljubezni se nahaja rešitev in napredek svetovnih narodov.

To je bila božična poslanica predsednika Zedinjenih držav, ki je v kratkem govoru, ki je trajal 20 minut, povedal svojim sodržavljanom, da le v krščanskem duhu je rešitev in boljše prijateljstvo med svetovnimi narodi.

Tekom svojega govora je Roosevelt citiral Kristusa, ki je imel znani značilni govor svojim prijateljem ob času, ko je Krista satan skušal zapeljati. "V Kristusu je naša rešitev," je povdarjal ponovno predsednik Zedinjenih držav.

Predsednik je govoril ob vznjožju Lafayette spomenika, obdan od tisočih prijateljev, ki so mu voščili božične praznike in uspeh v bodoči administraciji. Tekom govora je rekel Roosevelt:

"Pravkar prihajam iz kroga moje družine in čital sem svoji družini pomembne božične pesmi, kot je to že dolgoletna navada v naši družini. Rad bi vam razložil pomen božiča, pa sem prepričan, da ste kot ameriški državljani krepostni kristjani dovolj, da vam božič ne bo šel mimo kot navaden dan.

"Nekateri ljudje se smejejo," je nadaljeval predsednik Roosevelt, "ko slišijo svoje sode in prijatelje govoriti ob božiču. Prav enako kot se je smejal Serooge, karakter Dickensove novele, ki je ne smrtne in prestavljena v skoro vse jezike sveta. Op. ured.)

"Poleg tega pa ne smemo pozabiti govora Kristusa, ki ga je imel na gori Osmih blagrov in ki je povdarjal, da so na svetu gotovi ljudje, ki nimajo vere in ki zaničujejo Boga, dočim v svojem lastnem srcu čutijo, da sledijo krivični poti in nasprotujejo svojemu lastnemu razumu."

Za božič je dobil predsednik tisoče brzojavov in pisem ter čestitk. Med drugim je dospelo v Belo hišo tudi nič manj kot 157 puranov, katere so poslali častilci Roosevelta predsedniku v dar. Roosevelt je razposlal vse te darove raznim bolnišnicam in sirotnim družinam.

Deset ljudi zgorelo v požaru v trgovini

Asheville, N. C., 26. decembra. Neka trgovina v tem mestu, ki je prodajala za praznike eksplozivne predmete, je zletela v zrak, ko so "krakerji" eksplodirali. Najmanj deset oseb v trgovini je bilo ubitih. Ognjegasi so prinesli iz ruševin tri popolnoma sežgana trupla. Deset hiš in trgovin v bližini je bilo prizadetih. Ranjenec je toliko, da vodstvo Rdečega križa ne more še do danes ugotoviti natančnega števila.

Smrtna kosa

Pretekli petek večer je po dolgi bolezni preminula Josephine Germ, 7611 Myron Ave., stara 60 let. Njen mož je umrl 18. oktobra 1934. Bil je jako dobro poznan v naselbinah. Pokojna je bila članica društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Zapušča tri sinove, Joseph, Frank in Ralph ter hčer Josephine. Pogreb se vrši v torek zjutraj ob 9. uri iz hiše žalosti v cerkev sv. Franciška na 71. cesti in Superior Ave. Bodi ranjki mirna ameriška zemlja!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.
Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 305, Mon., Dec. 28, 1936

Za soncem pride vihar

Dobrih pet tednov je minulo, ko se je vsa Amerika radovala izvolitve predsednika Roosevelta, da, ves svet se je klanjal velikemu predsedniku, ki je iz kaosa nekaj ustvaril in pokazal ljudem pot iz depresijske teme.

Vendar tudi predsednik Roosevelt nima samo sončnih dni, pač pa tudi njemu preti vihar, ki zna imeti nevarne posledice, ako predsednik ne bo znal viharja ob pravem času potolažiti.

Zadnje dneve je skoro postalo jasno, da kakor hitro se vrne predsednik v Zedinjene države bo hitel, da naredi načrte, katere bo predložil kongresu kot bodoče smernice njegovega poslovanja.

Poroča se, da je predsednik trdno odločen rešiti najbolj pereči domači problem, in to je, znižanje tekočih vladnih stroškov, obenem pa znižati na ta ali oni način zvezno relifno poslovanje in sodelovanje.

Jasno je, da v tej smeri, kot je šlo dosedaj, ne more iti dolgo naprej, kajti zviševati narodni dolg od leta do leta, ne da bi bili naloženi novi davki, ki so že sedaj skoro nezno visoki, tega tudi bogata Amerika končno ne bo mogla prenesti.

To bo pa za Roosevelta gigantska naloga, in potrebuje se v resnici moža kot je Roosevelt, da zmore to delo, če ga bo sploh zmogel. Komaj je bilo par tisoč WPA delavcev začasno odslovljenih, že je nastalo veliko godrnjanje.

V Washington se prihajajo župani, zlasti iz večjih ameriških mest, ki zatrjujejo administracijo, da nikakor ne bodo mogli zadostno podpirati svojih brezposelnih, ako zvezna vlada umakne le del svoje relifne ali delovne podpore.

WPA delavci sploh ne morejo verjeti, da je kaj takega mogoče, potem ko je bil predsednik Roosevelt ponovno izvoljen s tako ogromno večino. Roosevelt je mnogo računal na privatne industrije, da bodo hitreje absorbirale delavce, kar se pa ni zgodilo, in sedaj se nahaja administracija v zadregi.

Pretekli teden so se že v mnogih mestih prepirali, da je administracija v Washingtonu resno mislila, ko je izjavila, da bo prisiljena stroške zvezne vlade znižati. Iz Washingtona je prišlo povelje, da se odpravi od WPA vsakega uradnika, ki ni bistveno potreben pri upravi WPA projektov.

Nadalje je dospelo povelje, da se mora odsloviti od WPA projektov del vsakega delavca, v katerega družini delajo drugi člani in je zaslužek dovolj velik za preživljenje. Zlasti je potrebno, da se odslovi več formantov, knjigovodij in drugih "slamnatih bosov," katerih je bilo dosedaj ponekod v resnici preveč. Kmalu potem se je že začelo gibati.

Skupina moških in žensk, 200 po številu, je "obsedela" na WPA delu v New Yorku kot v protest proti nameravaniemu odpuščanju delavcev. Skupina nevoljnih žensk se je polastila mestne hiše v Pleasantville, N. J., kjer so demonstrirale, ker so jih odpustili od dela.

Skupina 700 uradnic pri relifni administraciji v Philadelphiji je poslala oster protest proti vsakemu odpuščanju ljudi ali uradnikov od WPA del. Nervozni župani velikih ameriških mest so poslali radio predsedniku Rooseveltu na visoko morje in ga prosili, da prekliče povelje vladnih administratorjev v Washingtonu glede zmanjšanja delovnih sil pri WPA projektih.

Uradniki Workers Alliance of America, kjer so večinoma levičarji in radikalci, so ponudili svojo pomoč županom, obenem so pa naznanili, da bodo vpeljali "sedeče štrajke po vsej deželi."

V Washingtonu se zbirajo lobisti, ki nameravajo narediti ogromen pritisk na kongres, da slednji za vselej obdrži WPA dela. Medtem je pa v tozadevni blagajni samo še \$165.000.000, kar nikakor ne zadostuje, da se vzdržuje vse WPA delavce toliko časa, dokler kongres kaj drugega ne ukrene.

(Dalje prihodnjic.)

Potovanje po zapadni Ameriki

Piše Michael Lah ml., Cleveland, Ohio.

Drugi dan je bila nedelja, močnej volje in pa ker se nisva Nisem se zbudil, dokler niso hotela pokazati, da sva prišla Moharjev oče poklicali sina v Montano samo na košto. To-Billa. Njihov močni glas je spravi vse fante iz postelje.

Bill, Albert in jaz smo namreč spali v eni sobi, torej je glas, ki je veljal Billu, dosegel tudi naju, ko je prišlo iz spodnjih prostorov povelje:

"Bill! Biliiii! Alo, krave pomolzi!"

Precej enega ropotanja je bilo v naši sobi, ko smo iskali hlače, škornje in drugo ropo-tijo. Iz kuhinje je tako lepo dišalo, da bi nas bilo skoro za-švinkalo tje, da nismo imeli kadar je čas molžnje. To je

jako lepo od njih. Na zapa-du je pa to drugače. Najprej mora farmer vjeti konja, ga osedlati, potem pa bistahor po krave. To je treba napraviti vsako jutro in vsak večer. V starem kraju je pa menda to drugače, kot mi je pripovedo-val moj oče. Tam imajo krave čez noč v hlevu, torej ni zju-traj nobenih sitnosti z molžnjo. To je menda še bolj pripravno kot tukaj v Ameriki, ko so krave vse noč zunaj.

Strašno se nama je dopad-lo, ko je Bill osedlal vranca in ga pognal v diru za kravami, katere je potem nagnal proti hiši. Tako je Bill vsako ju-tro in vsak večer igral vlogo slavnega cowboya. In ker se je nama z Albertom to tako dopadlo, nama je dal Bill vsa-kemu velik cowboyski klobuk, da sva tudi midva zgledala kot prava kravja pastirja.

Ko se krave pomolze, se ne-se mleko v klet, kjer se na po-sebnem stroju sterilizira, to je, da se deli mleko od smetane. Smetana je za domačo upora-bo v hiši, mleko gre pa za pra-šiče, teleta in pa hišnega var-ha, Busterja.

Po tem važnem opraviilu smo šli pa k zajtrku. Mrs. Mohar nam je napravila velike pan-cake, take kot en krožnik. Z Albertom, ki sva bila skrom-na, sva si jih naložila po osem. Seve, vsakega je bilo treba na-mazati s sirovim maslom in ves kup smo polili s sirupom. Boy, oh boy, to vam je bila rihta! Niti odstopli angleški kralj nima boljšega zajtrka. Vrh vsega tega je pa prišla še pečena slanina in pa kave, kolikor je kdo hotel oziroma mogel. Ni čudno, da so ljudje na farmah tako veliki in moč-ni, ko imajo pa tako košto.

Potem smo se pa odpravili k maši. Z avtom smo se peljali kakih 12 milj daleč v cerkev. Ljudje so se zbrali v gruči-ah okrog cerkve in se pogovarja-li o tem in onem, največ o far-merskih problemih. Ko je bilo čas za v cerkev, je prišel min-istrant k vratom in pozvonil z malim zvončkom in vsi smo šli v cerkev. Ta cerkva je zelo majhna, v klopeh je prostora za kakih petdeset oseb. Cer-kvena opravila opravljajo mi-sijonarji, ki imajo v oskrbi več cerkva tam okrog. Skromno je vse to, toda prijazno in pri-srečno.

Po maši smo šli zopet domov in se preoblekli v naše delovne obleke. Čez dan sva z Alber-tom največ imela opravka s konjem, katerega sva jahala po preriji. Zvečer smo po-molžli krave, potem smo se pa zbrali v sobi k domačim raz-govorom, dokler ni bil čas za spanje.

Morda bi kdo mislil, da živi-jo ljudje na farmah dolgočas-no življenje, zaklenjeni sami zase, daleč proč od mest. Pa temu ni tako. Ljudje na far-mah se prav tako, če ne še bolj, zanimajo za politiko in za vsa javna vprašanja. Največ no-vič tukaj prinese radio. Mr. Mohar se je točno vsako jutro ob šestih, opoldne in zvečer ob šestih vsedel k radiju in tam je zvedel vse svetovne novice, ki so bile oznanjene potom ra-dija.

Zelo sem bil presenečen, ko je začel Mr. Mohar govoriti o clevelandski politiki. Kar od-krito povem, da je vedel o na-šem Clevelandu, zlasti kar se tiče politike, več ko jaz. On namreč redno dobiva Ameriško Domovino, katero prebere od prve do zadnje črke, torej se počuti kot bi bil tesno spojen s Clevelandom.

Mr. Mohar je zdaj star okrog 70 let, pa je še gibčen, da se mu leta prav nič ne poznajo. Redno opravlja vse delo na farmah in kadar zajezdi konja, zgleda kot mlad kavalerist, ali kakor se že pravi takim, ki so na konju doma. Kar lepo je videti, kadar Mr. Mohar za-jezdi svojega iskega Jerryta

in gre na inšpekcijo po svoji obsejni farmi. Kakopak, nje-gov zvesti Buster pa drobi za njim.

Mr. Mohar je še vedno šegav in ima kako prav muhasto pri-pravljeno. Tako me je tudi naučil, kako se vozi s Fordom v hribe. Ko pripeljem pod hrib, me je učil Mr. Mohar, odprezi trailer in pelji samo Ford na hrib. Potem pojdi nazaj, pripreži trailer in pelji vse skupaj gori. Tako boš lažje zmagal, je rekel.

V pondeljek smo šli pa ko-sit mrvo. Letos je bila vsled suše majhna trava, komaj ne-kaj palcev visoka. Z Albertom sva si slekla srajce, da naju bo ožgalo sonce. V roke sva dobila velike vile in sva ves dan nakladala mrvo. Nič ni treba poudarjati, da sva tisti večer spala ko ubita. Saj naju nihče ni silil delati, ampak sva hotela poskusiti tudi far-mersko življenje, vse od mize pa do nakladanja mrve.

Tako je šlo prelepo življenje na Moharjevi farmi. Čez dan je bilo vedno kako delo, zve-čer smo šli pa streljat zajce, prav na tak način, kot je pisal Mr. Debevec v svoji koloni. — Vsak je dobil v roke karabin-ko 22 kalibra. Vsedli smo se v avto in se odpeljali po pre-riji. Tukaj so veliki zajci, jack rabbits imenovani. Ta pošast vam skoči do 15 čevljev daleč. Ohijski so pa bolj pri-tlehi in se jih lažje dobi.

Torej kadar smo splašili zajce, smo hitro ustavili avto in skočili ven. Potem je eden močno zažvižgal in zajci, ki so tukaj tako neznansko firbčni, so se takoj ustavili in poslu-šali, kaj ta žvižg pomeni. No, kmalu so zvedeli, kaj pomeni, ko jih je spodbila svinčenka iz karabinke. (Če je lovec nam-reč zadel).

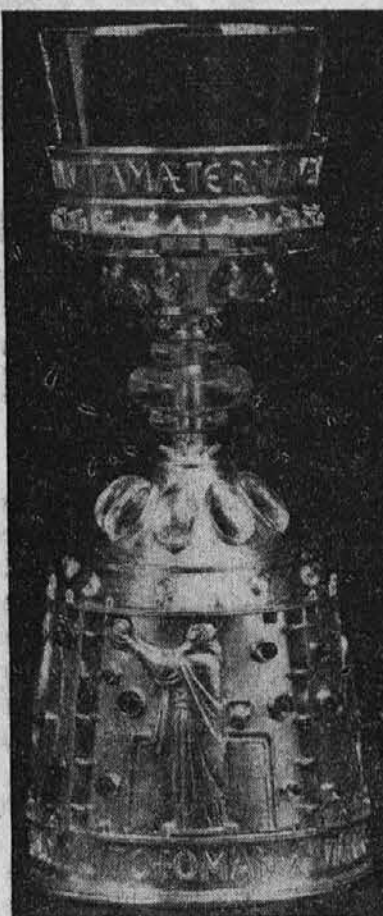
Moharjev Bill nam je pa po-vedal še o drugem načinu lova na zajce. Napravil si je namreč papirnatega zmaja in ga spustil v zrak kakih 50 čev-ljev visoko. Ta zmaj je na vr-vici, katero si je Bill privezal za pas. Potem je pa šel po preriji. Ko so zajci zagledali papirnatega zmaja, so mislili, da preži nanje kaka sova ali podobna roparska ptica, pa so jo ubrali v dir v boljše skri-vališče. No in potem si je Bill pomagal do njih.

(Dalje prihodnjic)

IZ PRIMORJA

—Obe noge je izgubil pod vla-kom in umr. — Koroški vlak pri Mariboru je te dni v stukskem gozdu povozil mladega človeka in mu odrezal obe nogi. Ljudje so poklicali mariborske reševal-ce, ki so prepeljali nesrečnega v bolnišnico. Je to 19-letni slikar-ski pomočnik Franc Sumer, ki je bil zaposlen v Zelenkovi tka-ninski tvornici. Ves čas med prevozom se je fant kljub stra-šnim bolečinam razgovarjal z reševalci ter je enega na vpraša-nje, ali je prišel po nesreči pod vlak, reško zavrnil: "Kaj pa vas to briga!" Tudi v bolnišnici ni hotel povedati, kako je prišlo do nesreče. Skiepati, da je sam šel pod vlak. Zaradi velike iz-gube krvi je nesrečnej vedno bolj slabel in kmalu izdihnil.

—Ustreljen. — V spominu je še, kako je pred štirimi leti pri-stal na letališču v Ljubljani mlad letalec z italijanskim voj-nim letalom. Bil je to Jožef Križaj iz Koprive na Krasu, ki je kot rezervist pri letalstvu uporabil priliko in pobegnil z letalom v našo državo. Letalo so vrnilo Italiji. Pred poldru-gim mesecem je Križaj pohitel na špansko bojišče in se kot le-talec boril na vladni strani. Pa ga je doletela nesreča. Zadelo od sovražnih krogel je njegovo letalo zgrozilo. Križaj se je lah-ko še spustil z letalom na tla, toda zaneslo ga je na sovražno črto. Ujeli so ga in ustrelili.

Naš kelih—za Vas

Kot legenda sveta nam pripo-veduje, k Jezusu pod križ so angeli prišli; njih ljubezen se je v kelih spremenila, vanj ujeli so pod križem bož-jo kri.

Ko se danes je vsa fara zbra-la okrog Vas — srebrno mašo praznovat, tudi mi iskreno si želimo, da ljubezen naša bi postala kelih zlat.

Naj zato ta kelih Vas spomi-nja, da zares Vas ljubimo s hvalež-nostjo. Ko ga boste vsako jutro dviga-li pred nami, še ljubezen našo dvigajte v nebo!

Svojemu župniku, Rt. Rev. Omanu, so farani sv. Lovrenca podarili prelep kelih za njego-vo srebrno mašo. Slovesno je slavljenju izročila ta krasni spomin v dokaz hvalečnosti in udanosti učenka 8. razreda, Jo-sephine Lekan, v vezani sloven-ski besedi pred jubilejno mašo v cerkvi sv. Lovrenca; Donald Ferfolia v angleškem jeziku.

Farani so že pred leti mislili na ta dan. Prav gotovo pa že od nove maše Rev. Kužnika. O, ko bi še živela Mrs. Mary Mik-laučič — Skuččeva mati, ona bi vedela vso zgodovino! Pa je odnesla v grob vse, a umrla je pomirjena, čeprav so jo begale skrbi do zadnjega zdihljaja, ali bomo dali ta zaželjeni ke-li. Saj se je pokojna v Ameri-ki največ trudila in nas navdu-ševala za to in šlo je. Zatisnila je mirno zemeljske oči, ko so ji prebrali pismo nadškofa ljubljanskega, dr. Rožmana, da je kelih že posvečen in da je ravno tisti pondeljek bil že v New Yorku. Takrat se nam je zdelo, da slišimo v pojema-jočih besedah pokojne, besede starčka Simona iz templja: — Zdaj odpušča, Gospod, svo-jeja služabnika po besedi v miru. (Luk. 2, 29).

Kelih je izredna umetnina. Za to so preskrbeli prevzvišni nadškof dr. Rožman in dr. Trdan, katerim je bila vsaka stopinja za srebrno slavlje g. kanoniku Omanu v veselje, kot beremo v njih pismih. Vse de-lo se je vršilo pod pokrovitelj-stvom ljubljanskega škofa. — Naj ne bo odveč, če navedemo, kaj piše škof dr. Rožman 19. novembra 1936.

"Kelih je gotov, danes sem ga posvetil. V petek (20. no-vembra) zvečer odpotuje g. Vital Vodusek. Bog daj, da ga srečno prinese seboj.

Kelih je posebnost. Morda se bodo v Ameriki čudili nje-govi obliki. A čim dalje ga človek gleda, tem lepši se mu zdi. Načrt je napravil univer-zitetni profesor Plečnik in je izdelovanje nadzoroval. Kelih

je iz čistega srebra, kupa v og-nju pozlačena. Vse je ročno delo, česar morda Amerika sploh ne razume, ker tam gre vse na stroj. Pri nas pa ima le to umetniško vrednost, kar je z roko, brez stroja narejeno. Beli prozorni kamni so pristni češki kristal (Bergkristal, kamenna strela). Modri in rdeči kamni v nogi so češki umetni kamni, niso steklo. Pa-sar Kregar je porabil za delo 269 ur. Stiri relife na pod-stavku kelih: daritev Abelo-va, Melkizedekova, Abrahamo-va ter Jezus, je v srebro tolkel Božo Pengov, akademski kipar. To je prva tako delo v seda-njosti na Slovenskem. Je te-žavno in natančno delo. Umet-nik mora namreč s posebnim orodjem na srebrni plošči na-robe (to je od znotraj) tolči, da nastanejo izbokline, ki pred-stavljajo relifno podobo.

Kar ponosni smo, da se je kelih dobro posrečil. Profesor Plečnik, ki ni izlepa zadovo-ljen, je danes rekel, da je delo odlično uspelo in so s tem slo-venski obrtniki in umetniki zo-pet dokazali, da znajo prvo-vrstne izdelke napraviti. Prav-gotovo v vsej Ameriki ni po-dobnega kelih ne po načrtu ne po lepi ročni izdelavi.

Zdaj pa samo želimo, da bi ga gospodu srebrnomošniku z vso slovesnostjo izročili in da bi še dolgo z njim pobožno maševal. . .

Tako škof dr. Rožman.

V pismu niso omenjeni na-pisi. Na kupi stoji v latin-skem: Sanguis Christi custodi-at me in vitam aeternam, kar pomeni: Kri Kristusova naj me varuje za večno življenje. Na podstavku: Pastori sollici-to J. J. Oman XXV anno sacer-grata donat grex. — Srebrne-mu pastirju J. J. Omanu v 25. letu mašništva daruje hvalež-na čreda.

Pri tem dragocenem spomi-nku faranov sv. Lovrenca svo-jemu župniku, pa ne smemo pozabiti onih, ki so nam oskr-beli, da je kelih v pravem ča-su, en mesec pred srebrno ma-šo, dospel v Ameriko.

Omenili smo že, kdaj in ka-ko se je zavzel za to prevzviš-ni nadškof dr. Rožman in pro-fesor dr. Trdan. Kelih je pre-nesel čez meje in vode Rev. Vital Vodusek. Pri tem so po-magali in svetovali Rev. Ed-ward Gabrenja, slovenski žup-nik v New Yorku, in slovenski potniški agenciji August Kol-lander in Leo Zakrajšek. Pri posredovanju sta pripomogla Louis Ferfolia, pogrebni zavod in odvjetnik Frank Opaškar. Bi-lo je dovolj razburjenja radi zakasnelih poročil, a se je, hvala Bogu, vse gladko izšlo. Kljub vsem stroškom pri tem, so vsi za srebrno slavlje radi in z veseljem pomagali in le za — Bog plačaj! Vsa čast pa našim ženam! V Bogu se z nami raduje Mrs. Miklaučič. Vsi pa moramo pritrditi ob tej dragoceni umetnihi besedah nadškofa dr. Rožmana, kot se je izrazil dr. Trdan: "Kakor je v clevelandski škofiji le en kanonik, tako bo en tudi ta dragoceni kelih."

J. S.

Novodobni ameriški detektiv

Bivši načelnik slavnih ame-riških detektivov, takozvanih "G-men" (Government men), Melvin Horace Purvis, je izdal knjigo "American Agent," v kateri opisuje delovanje te novodobne vladne detektivske ustanove. Purvis, ki je majhen človek, slabotne telesne rasti, prijetnega glasu in mrzlih, temnih oči, je s svojimi inteli-gentnimi možkimi, ki ne poznajo strahu, dosegel več v iztrebitvi gangsterstva, kakor je dosegla policija prej v desetletjih.

Dillinger. — Dne 22. aprila

1934 so on in njegovi možje obkolili notoričnega in nevar-nega bandita Johna Dillinger-spolh ne razume, ker tam gre vse na stroj. Pri nas pa ima le to umetniško vrednost, kar je z roko, brez stroja narejeno. Beli prozorni kamni so pristni češki kristal (Bergkristal, kamenna strela). Modri in rdeči kamni v nogi so češki umetni kamni, niso steklo. Pa-sar Kregar je porabil za delo 269 ur. Stiri relife na pod-stavku kelih: daritev Abelo-va, Melkizedekova, Abrahamo-va ter Jezus, je v srebro tolkel Božo Pengov, akademski kipar. To je prva tako delo v seda-njosti na Slovenskem. Je te-žavno in natančno delo. Umet-nik mora namreč s posebnim orodjem na srebrni plošči na-robe (to je od znotraj) tolči, da nastanejo izbokline, ki pred-stavljajo relifno podobo.

Dne 22. julija leta 1935 so se mu "šibila kolena," kakor pra-va Purvis sam v svoji knjigi, ko je vodil skupino svojih vladnih agentov iz svojega či-kaškega urada proti nekemu kinu gledišču na zapadni stra-ni mesta. Izvedeli so bili nam-oreč, da je v tistem gledišču John Dillinger. Purvis piše: "Nenadoma je pričelo ljud-stvo odhajati iz gledišča. Stal sem na pločniku v bližini vho-da, s cigaro v ustih, držeč v tresoči se roki žveplenko, pri-pravljen vsak trenutek, da jo prižgem.

"Ob izhodu se je res poja-vil pričakovani bandit v druž-bi dveh žensk. Tedaj sem pras-nil z vžgalico po fosforu na škatljici ter prižgal svojo ci-garo: moji možje, ki so bili (Dalje na 3. strani)

SALABOLT, TO PA TO!

Bila sem zadnjič pri Kaba-lyu na 6507 St. Clair Ave., kjer sem si nakupila vso gro-cerijo in kako sem zadovolj-na. Še bom tam kupovala in bom tudi stalna odjemal-ka. — Se priporočam!

G. M. KABAY

6507 St. Clair Ave.
Slovenski grocerist

Če verjamele al' pa ne

Otepkov Janezek je prišel s svojimi starši v Ameriko. Težko je bilo njegovo slovo od sosedo-vega Jakca, s katerim sta si bila neločljiva prijatelja. Pa ni po-magalo nič, ločiti sta se morala. Pri slovesu je Janezek obljubil Jakcu, da mu bo pisal, kako je v Ameriki, tisti čudodelni deveti deželi. In res, nekaj tednov za-tem je že dobil Jakec pismo od prijatelja Janezka iz Amerike. Pismo se je glasilo sledeče:

"Dragi Jakec!

Veš, mi imamo tukaj kar celo hišo. Šest sob ima; tukaj pra-vijo, da so ruپی. V eni sobi sa-mo jemo, v drugo hodimo sest. V eni sobi pa mama samo kuha. Veže pa ni nič. Tudi take peči ni, kjer bi sušili tepke in škun-dre, ali pa da bi bil vsaj zape-čen. Najbolj se mi pa dopade so-ba, ki je za umivanje. Na steni v tej sobi visi ogledalo, kjer se lahko pogledam. Doma v starem kraju ga je imela samo sestra Mica, v šiši smo ga imeli pa sa-mo en kos, kar sem bil ogledalo ubil. Takrat sem bil hudo tepen. Pod ogledalom je velika skleda, kjer si lahko umijem roke in obraz. Če sem pa še posebno umazan, je pa ob steni velika in dolga posoda, kjer se lahko ves umijem. To je navadno v sobo-to zvečer. Takrat se moram ves umiti, če me mama vjame.

V drugem kotu je pa posoda, ki stoji na tleh. O tej posodi dolgo nismo vedeli, čemu je tu-kaj. Zdaj smo pa že pogruntali, da je ta posoda za noge umiva-ti. Ima tudi mal ročaj, ki ga obrneš, pa prileti druga voda ven. Ta posoda je imela dva pokrova, pa sem oba proč vzel, ker sta mi vedno padala na noge, kakor sem si jih umival. Ne vem, zakaj bi bila pri tej posodi dva pokrova. Ko sem jih proč vzel, sem dal enega mami, da ga rabi v kuhinji, da na njem va-lja testo, v drugega, ki ima lepo izrezljano luknjo, smo pa deli slizko našega strica. Glih paše notri.

Te lepo pozdravljam in osta-jam tvoj zvesti

Janez Otepek.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po naméku avtorja K. Maya

Poiskali smo kapitana in se pogodili. In nekaj ur pozneje smo že rezali valove Sredozemskega morja Stambulu naproti. Zbogom, ponosni, lepi Libanon! Topot sem hitel mimo tvojih lepote, — pa na svidenje drugokrat!

III.

Na dnu —

V "Zlatem rogu," pristanišču Carigrada, ki ima to ime, ker se kakor zakriviljen volovski rog poriva daleč v celino, — tam spodaj je ležala jadrnica "Bouteuse." Povesila je peruti in se dala prikleniti. Poprej pa je ko brzi galeb jadrila in hitela po Egejskem morju in kos je bila našemu ameriškemu klipperju, za celih štirindvajset ur je prej prispela v Stambul.

Ko smo stopili na suho, sem seve ko pomeril korake k njej. Kapitan me je sprejel z vso ljubeznostjo, ki je lastna Francozu.

"Radi bi videli mojo jadrnico?" me je vprašal.

"Ne, kapitan! Rad bi poizvedel za nekim vašim potnikom, ki ste ga v Carigradu izkrcali."

"Na razpolago sem vam, gospod!"

"V Tarabulusu je neki moški vstopil —"

"Da, samo eden."

"Ali smem vprašati, katero ime si je dal?"

"Ah! Torej ste od policije?"

"Ne, navaden človek sem, Nemec. Pa mož, ki za njim poizvedujem, je v Damasku enega mojih prijateljev okradel. Zasedovali smo ga čez Libanon in prišli za njim v Tarabulus prav v trenutku, ko ste z njim odjadrili. Šele v Beirutu smo našli ladjo za v Stambul. Pa kakor vidim, smo spet za štirindvajset ur prepoznali. Zato vprašam za vašim gostom."

Kapitan si je zamišljen gladil brado.

"Iz srca pomilujem vašega prijatelja, da ga je doletela taka težka izguba, prav rad bi njemu in vam pomagal, pa res ne vem, ali mi bo mogoče."

"Vaš potnik je nemudoma zapustil krov?"

"Tako. Ah — spominjam se, da je poklical na krov hammala in mu izročil svojo prtljago. Nj je imel mnogo, le srednje močen zavoj. In tistega hammala, bi mislim, spet spoznal. Popotnik, ki za njim poprašujete, pa se je zapisal v ladijsko knjigo z imenom Afrak ben Hulam."

"To ime je izmišljeno."

"Najbrž. Pridite v nekaj dneh spet na krov! Obljubim vam, da bom vprašal hammala za tistim človekom in kam mu je nesel prtljago, če ga kje srečam." Šel sem.

Tovariši so me pričakovali na obali. Jakub Afara nas je povabil k bratu. Z Lindsayem bi ne bila rada nadlegovala Maflejeve gostoljubnosti, povedala sva Jakubu, da bova stanovala v hotelu, pa si ni dal reči. Šla sva torej z njim, pa le na obisk, sva dejala. Sicer pa bi le bil rad po dolgem času spet videl Islo in njegovo Črnogorko Zenico.

Veletrovec Maflei je stanoval v bližini Jeni džamije, Nove džamije. Zunanost njegove hiše ni dala prav nič sklepati na njegovo bogastvo, kar pa poznavalec orientalskih razmer prav nič ne moti. Notranost je bila tem razkošnejša.

Sluga nam je prišel odpirat, pa naših imen mu seve nismo povedali, radi bi bili Mafleja in Islo iznenadili. Peljal nas je v selamluk in nismo dolgo čakali na gospodarja.

Precej zavzet je gledal številni obisk, ko je vstopil. Saj nas je bilo devet vsega skupaj. Ko pa je med nami opazil brata, je na mah pozabil vso orientalsko dostojanstvenost in turško res-

nobnost, z naglimi koraki je pohitel k njemu in ga objel.

"Ma ša 'llah —! Ti —?! Ali je Allah s pravo lučjo razsvetil moje oči —?"

"Prav vidiš, ljubi brat!"

"Torej naj Allah blagoslovi tvoj vstop in vstop tvojih prijateljev!"

"Da, prijatelji so, tile, ki sem jih ti jih pripeljal!"

"Prihajaš v trgovskih poslih v Stambul?"

"Ne. Pa o tem se pomeniva pozneje. Je Isla, sin tvojega srca, doma ali na potovanju?"

"Doma je. Njegovo srce se bo veselilo, ko bo zagledal tvoj obraz."

"Pa tudi drugo veselje in iznenadenje ga še čaka. Pokličij ga!"

Nekaj minut je minilo, pa se je Maflei vrnil. Isla ga je spremljal. Stopil sem na stran, da me ni mogel koj prvi hip videti.

Izla je objel strica pa pogledal po nas. Opazil je Halefa in ga koj spoznal:

"Allahu — Hadži Halef aga —! Ti si tukaj —?!" je vzkliknil ves začuden. "Pozdravljen, ti služabnik in spremljevalec in varih mojega prijatelja!"

Pa pevej, ali si se ločil od nje?"

"Ne."

"Torej je tudi on v Stambulu?"

"Da."

"Zakaj pa ni prišel k nam?"

"Saj je prišel."

"Kje je?"

"Obrni se!"

Isla se je obrnil, za hip obstal, pa pohitel k meni in mi ovil roko krog vratu.

"Effendi, da bi vedel, koliko veselje si mi prinesel! Oče, pogledaj si tega effendija! Ta je tisti Kara ben Nemsi, ki sem ti o njem pravil, in tale je Hadži Halef Omar aga, njegov sluga in prijatelj!"

In tedaj so se odigravali prizori, ki jih ne morem opisati. Cel hladnemu Angležu so se svetile oči v ginjenosti.

Maflei in Isla sta koj zaprla trgovino, da sta se mogla čisto nam posvetiti, posedli smo po blazinah, sluge so letali, čibuki, tobak in kava so morali takoj na mizo.

In pripovedovali smo si.

"Pa kako si našel tegale affendija, stric?" se je čudil Isla.

"Srečala sva se v puščavi blizu Haurana."

"Tam? Kako to?"

"Vračal sem se s trgovskega potovanja po južni Arabiji, on pa je prihajal čez puščavo iz Bagdada. Povedal mi je svoje ime in vzel sem ga s seboj v Damask. Bil je moj gost."

"In Afrak ben Hulam, vnuk mojega strica? Ali mi od njega ne prinašaš nobenih pozdravov?"

"Pozdravov ne, pač pa novice."

"Nič pozdravov, samo novice —? Ne razumem te!"

"Neki Afrak ben Hulam je prišel k nam, pa ni bil pravi."

"Allah illa 'llah —! Kako je to mogoče —? Saj smo mu dali priporočilno pismo na pot za tebe —! Ali ti jih ni izročil?"

"Izročil jih je. Sprejel sem ga, kakor sta mi naročila. Dal sem mu prostor v svoji hiši in v svojem srecu, pa bil je nehvaležen, okradel me je."

Nema in iznenadena sta ga gledala. Potem pa je planil Maflei na noge in vzkliknil:

"To ni res! Ne more biti res! Moti se! Tega ne stori, kdor ima kri naših očetov v žilah!"

"Res je! Kajti tisti, ki mi je prinesel tvoje pismo in ki je pravil, da je Afrak ben Hulam, — ni bil Afrak ben Hulam, naš sorodnik."

Vsa prepadena sta bila. In oče je vzkliknil:

(Dolje prihodnjič)

1936	DEC.	1936
So	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

31.—Gospodinski klub Slovenske delavske dvorane na Prince Ave. priredi Silvestrov večer.

31.—Silvestrov večer, ženski odsek S. N. Doma, v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

1.—Junior League of SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

2.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ imajo plesno veselico v avditoriju SND.

9.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo Žužemberk, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

9.—Slovenska zadruga ima plesno veselico s prosto večerjo za vse goste v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

10.—Koncert mladinskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

10.—Baragov zbor, koncert v dvorani šole sv. Vida.

13.—Klub društev S. N. Doma, ples v avditoriju S. N. Doma.

14.—Konferenca delničarjev S. N. Doma, v avditoriju S. N. Doma.

16.—Samostojni pevski zbor Zarja, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Obletnica S. N. Doma. Proslava v avditoriju SND.

17.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v šolski dvorani sv. Vida.

23.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ proslavi obletnico v avditoriju S. N. Doma.

23.—International Auto Workers' Union Local 32, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

24.—Workman Sick Benefit Society, koncert v avditoriju S. N. Doma.

24.—Euclid Rifle klub ima smjakovo večerjo in lovski ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

28.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Soča št. 26 SDZ, veselica v Sachsenheim gornji in spodnji dvorani.

30.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ, proslava 25-letnice

v avditoriju S. N. Doma.

31.—Društvo Carniola Tent št. 1288 T. M. priredi proslavo 25-letnice v Slovenskem narodnem domu.

FEBRUAR

6.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

6.—Ženski klub Slovenskega Doma, maskeradna veselica v Slovenskem domu na Holmes Ave.

6.—Slovenski Dom v Maple Heights priredi zabavni večer z večerjo v S. N. Domu na 80. cesti.

7.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju SND.

7.—Baragov zbor, spevoigra v dvorani šole sv. Vida.

28.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

MARC

7.—Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. Doma.

14.—Mlajši Baragov zbor, mladinski koncert, v dvorani šole sv. Vida.

21.—Jugoslovanski Pasijonski klub, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditev v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

3.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

4.—Podružnica št. 10 SZZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

4.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

4.—Koncert mladinskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

11.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

11.—Samostojni pevski zbor Zarja, spomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.

24.—International Auto Workers' Local 32, ples v avditoriju S. N. Doma.

MAJ

1.—Časna straža SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pevski zbor Slavčki, spevoigra "Desetnik in Sirotica," v avditoriju S. N. Doma.

9.—Podružnica št. 41 SZZ, proslava Materinskega dne in sedme obletnice obstanka.

9.—Materinska proslava mladinskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

9.—Svetovidski oder: materinska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

9.—Mihaljevič radio koncert, v avditoriju S. N. Doma.

JUNI

13.—Piknik društva Na Jutrovem št. 477 SNPJ pri Joseph Zornu.

20.—Svetovidski oder: očetovska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

AVGUST

15.—Društvo Slovenski Napredni Farmer št. 44 SDZ priredi piknik v proslavo 10-letnice obstanka pri Antonu Debevcu v Madisonu, O.

NOVODOBNI AMERIŠKI DETEKTIVI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

(Nadaljevanje iz 2. strani) razstavljeni v bližini, so v tem trenutku vedeli, da je bil Dillinger identificiran.

"Srce mi je razbijalo ko kladivo; ena sama napaka bi utegnila pomeniti izjalovitev. . . Dillinger je bil obkoljen. . . Bil sem zelo nervozen in menda je bil vresčeč moj glas, ko sem zaklical: 'Dvigni roke, Johnny! Obkoljen si!'"

Tri avtomatične pištole so tedaj istočasno izbruhle o genj in jeklo. Ljudski sovražnik št. 1 je padel na cestni pločnik, tiščec s smrtnim oprjemom v desnici neizstreljeno avtomatično pištolo. . .

Nelson. — Dne 22. novembra 1934 je Purvis prejel prvo resnično informacijo glede skrivališča "Baby Face" Nelsona v Wisconsinu. Pet dni pozneje sta zadela dva Purvisova agenta v Barringtonu, Illinois, na tega zloglasnega "mašingunerja," med njima in Nelsonom se je vnela bitka, v kateri sta bila oba vladna agenta ubita, toda prej sta še s svojimi strelji fatalno ranila bandita.

Ce pogledate Purvisa, boste videli, da izgleda vse drugo, samo ne to, kar je: lovec na ljudi. Kakor že rečeno, ni on nikak orjak, kakršnega bi si človek predstavljal, marveč je slok, slaboten človeček, ki tehta komaj 127 funtov; njegove pesti niso kakor dvojce ogromnih pest, marveč so zelo nežne in delikatne. Njegovo najljubše opravilo je streljanje v tarčo, toda s tem pa ni rečeno, da ne posveča mnogo časa svojim

knjigam (on je namreč odvetnik), kako tudi svojemu psu španijelu.

Melvin Purvis reprezentira nov, najinteligentnejši tip detektivov, ki so danes na razpolago ameriški vladi za izčiščenje kriminalnih tipov v deželi.

Danes ima ameriška vlada 600 do 650 teh agentov, pripadajočih 37 uradom, raztresenim po vseh večjih mestih Zedinjenih držav in podrejenim glavnemu uradu v Washingtonu, kateremu načeljuje ravnatelj Edgar Hoover.

Vsi ti agentje morajo biti izvrstno trenirani, absolutni kolegi in vseučilišni in vsi poslanci morajo najprej prestat pismeno preizkušnjo. Ko to prestanejo, se morajo podvreči najnatančnejši zdravniški preiskavi, nakar pridejo v posebno šolo justičnega departmanta v Washingtonu, kjer ostanejo tri mesece.

Tam se morajo učiti raznih stvari. Po pouku se vrše v telovadnici razne telesne vaje, boksanje, metanje in japonski način borenja, ju-jitsu. V "Oskarjevi sobi" je redno, dan za dnem, "umorjen" Oskar, to je lutka moža v naravni velikosti, in okoliščine teh "umorov" so vsak dan drugačne. Tamkaj preiskujejo novi kandidatje oziroma učenci stanje stvari pod nadzorstvom najspretnjših detektivov, ki so že dolgo v tej službi.

Poleg tega učenja vzamejo novincem mnogo časa tudi vaje streljanja v tarčo. V kleti te šole je posebna strelska galerija, kjer streljajo v razdalji petnajstih in pet in dvajsetih krcakov in tarč z revolverji, avtomatičnimi pištolami, s puškami z odrezanimi cevmi ter s strojnimi puškami.

Kadar streljajo na streliščih na prostem, pa se poslužujejo regularnih vojaških Springfield karabink. Ko so enkrat kvalificirani kot posebni agentje vlade Zedinjenih držav, se vrše strelske vaje vsakih trideset dni.

Vsi agentje, ki so v službi po raznih mestih in državah, se morajo vrniti vsako leto enkrat v Washington, kjer se mesece dni znova trenirajo. Znanost drži namreč korak z zločini, detektivji pa morajo držati korak z znanostjo. Ti specialni agentje Zed. držav prejemajo \$3,200 letne plače in po \$5.00 na dan posebej za stroške, kadar se nahajajo na delu izven svojega urada. Glede plače morejo napredovati do \$3,600 na leto. Agentje, ki so načelniki posameznih uradov, prejemajo navadno po \$5,800 letne plače.

STATISTIKA TRSTA

70,000 prebivalcev je zapustilo Trst v času vojne, če primerjamo štetje iz l. 1910. Velik del tega gre na račun odpoklicanih vojakov toda tudi zaradi odhoda tujegovorečega ljudstva, ki se je preselilo v Trst v zadnjih letih. Odšli vseljeni Slovenci, Čehi, Poljaki, Hrvati, Nemci, ki jih je poslalo cesarstvo, da dajo Trstu kozmopolitsko lice. Po treh letih se je Trst zopet povzpela po demografski lestvici na 220,000 prebivalcev, toda zato, ker so prišli nadomestiti tujerodce mnogi tisoči naših bratov iz starih provinc. Tako je bil Trst ob nastopu fašizma z svojo odredilno akcijo bolj čist in italijanski kot še nikoli. Tako piše "Popolo di Trieste" od osemnajstletnici "zmage." Iz tega kratkega odstavka lahko razvidimo na čigav račun in kako se je italijaniziral Trst. Že pred vojno je bilo število priseljenih Italijanov iz Italije, ki so iskali dela v Trstu in seveda tudi tu ostali, nad 40,000. Po svetovni vojni pa se jih je naselilo še mnogo več. Vseh Italijanov, ki niso rojeni v Trstu in so iz starih pokra-

jin Italije bo gotovo okrog 90,000 do 100,000. Slovence imenuje prišleke, Italijane pa, ki so se naselili v Trstu čisto nenaravno, ampak samo zaradi kruha, imenuje nekake namestnike, ki so izpodrinili nepravilne privandrance. Prav tako bi Italijani lahko imenovali, da je Pariz italijansko mesto, ker živi v njem milijon Italijanov ali pa New York. Zdi se nam, da je stokrat bolj naravno in prirodno, če so se naselili v Trstu Slovenci iz neposredne njegove bližine, ki je vsa gospodarsko nagnjena proti njemu, kakor pa "bratje" iz srednje in južne Italije ali pa celo furlanske in padške nižine. Da je Trst na slovenski zemlji še vedno lahko dokažemo.

DNEVNE VESTI

Španska božična loterija privabila množice

Madrid, 26. decembra.—Civilna vojna sem ali tja, prebivalci mesta Madrida se malo brigajo za dogodke na fronti. Njih glavna skrb je bila kdo bo zadel kaj v božični loteriji. Državna loterija je imela razdeliti 15,000,000 pezetov v dobrih za božič. Loterijski uradi so bili več dni oblegani od bogatih in revnih, od kapitalistov kot od anarhistov. Glavni božični loterijski dobiček je znašal 6,000,000 pezet, kar je nekako \$500,000 v ameriški veljavi.

Špansko levičarsko časopisje napada papeža

Madrid, 27. decembra.—Špansko socialistično časopisje še vedno napada papeža radi njegovega božičnega govora, katerega je imel v prid prenehanja kljanja na Španskem. Socialisti očitajo nepremišljeno papežu, da on pospešuje vojno, ker prihajajo številni Italijani na špansko fronto. Socialistično časopisje je mnenja, da papež direktno podpira vojno napram socialistom v Španiji, iz česar je razvidno, da socialisti v Španiji nikakor ne razumejo globok pomen papeževga mirovnega božičnega govora.

Bivši kralj Edward zgubil mnogo denarja

New York, 26. dec.—Neki prominenten Anglež, ki je prišel iz Londona po trgovskih opravkih, je izjavil, da mu je znano iz najboljših virov, da bivši angleški kralj Edward ni več premožen mož. Omenjeni Anglež je pripovedoval: "Ko je umrl kralj George V je zapustil svojim dedičem svoje privatno premoženje vredno \$30,000,000. Ta denar je zapustil kraljici Mary in sinovom, razven Edwardu VIII. Pokojni kralj ni zapustil denarja svojemu prvorojencu, ker je bil mnenja, da bo kot kralj imel dovolj dohodkov. Vojvoda Windsor danes nima drugega kot \$100,000 na leto, kar mu izplačuje njegov brat George VI, ki je, za njim prišel na prestol.

URADNE URE

Uradne ure uredništva in uprave "Ameriške Domovine" so sledeče: v ponedeljkih, torekah, četrtek in petkih: od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer. Ob sredo: od 8. ure zjutraj do 2. ure popoldne. Ob sobotah: od 8. ure zjutraj do 4. ure popoldne. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

MALI OGLASI

Oddajo se tri sobe, kopalnice, gorka voda. Rent samo \$13.00 na mesec. Tudi garažo dobiti, ako želite. Vseh Italijanov, ki niso rojeni v Trstu in so iz starih pokra-

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

Imen ubitih in ranjenecv ni bilo mogoče zvedeti, dasi so uslužbenci navedenih tvrdili dolge ure oblegali centralni brzojavni urad. In niti sedaj, ko je imel rešilni vlak že v kratkem dospeti v Chicago, ni bilo niti ravnateljstvu železniške družbe znano nič več, nego je bilo v jutranjih listih.

Zlasti je bil obupan Oliver Hegan zaradi Polly, in tovariši so mu izražali živo sočutje.

"Deset let — odkar je postala sirota — sem ji bil oče, lahko rečem, najboljši oče!" je pripovedoval Hegan. "De-kletke ni le bilo čedno in ljubezno, nego tudi pogumno in energično kakor fant. Rad jo zato imam, da bi niti lastne hčerke ne mogel bolj ljubiti. Dekle me ljubi kot očeta. Kolikokrat sem ji že dejal: "Polly, dvajset let imaš, omoži se! Glej, ta in oni se zanima zate, ta in oni lazi za tabo in za mano... Vzemij ga, če hočeš. Dami to doto, da boš zadovoljna!" — Toda Polly me je vselej vprašala: "Kaj me ne maraš več pri sebi, strček? Nikogar ne ljubim, le tebe, strček!" Pa sem ji odgovoril: "Vem, da si moja najljubša hčerka, toda pomisli, da se mora dekle vendarle omožiti, ko doseže gotovo starost! Čemu bi torej odlašala? Saj lahko ostanem še nadalje skupaj tudi potem, ko postaneš gospa." Toda ona ni hotela slišati o svoji možnosti. "Zakaj pa se sam ne oženiš, ki si starejši od mene?" me je vprašala. "Najprej ti — potem jaz. Ampak, če se kdaj omožim, bom izbrala samo, drugače ostanem rajši sama, kakor si ti še danes samec!" — O Bog, ne morem si misliti, da mi pripeljejo sedajle Polly..."

Obupno je zakrožil z rokami ter si prižgal že deseto cigareto.

Tedaj je pritekel Stockes, ki je bil zopet v pisarni kolo-dvorskega ravnateljstva, ter je vesel že od daleč klical:

"Med potniki ni bil nihče ubit! — Umrli sta le strojnik in mehanik, — težko sta ranjena poština uradnika in lažje poškodovanih okoli 30 oseb." "Tako poroča uradna brzojavka?" je vprašal Dick Patton.

"Da, pravkar je došla," je odgovoril Stockes. "Dragi Hegan, najhujšega se vam torej ni bati več; morda jo je Polly povsem srečno odnesla."

Med občinstvom pa se je začelo obupno kričanje. Bili sta strojnikova in mehanikova žena te njuni napol dorasli otroci, dvoje dečkov in petero deklic. Pravkar so zvedeli, da sta juri očeta dve uri po nezgodi zaradi udrtih lobanj in pa zmečkanega prsnega koša navzlic zdravniški pomoči izdihnila.

Na peronu je postalo mučno. Dasi se je najhujša skrb pri večini polegla, se je razburjenje zaradi javkanja otrok in žensk še stopnjevalo.

K sreči je bil naznanjen prihod vlaka tekot petih minut.

Prav takrat se je Jack prebudil. Začudil se je. Njegovi sopotniki sta napol šepetaje govorili in stara gospa je vedno in vedno znova govorila o njem.

"To je bilo čudovito junaštvo, da, kar je storil ta gospod — gotovo vaš brat ali pa mor-

da soprog? — kar si je upal tvegati za vašo rešitev — ne, to se ne da poplačati, niti ne parv oceniti!" je dejala pravkar stara ježnica.

Jack, ki se je bil v spanju nevede polagoma zleknil po klopi, je poslušnil in premišljal, kaj naj stori sedaj. A že je slihal glas zlatolase neznanke:

"Gospod ni niti moj brat, niti ne moj soprog — saj ga niti ne poznam!"

Tedaj je priklopilo strmenje stare dame do vrhunca:

"Kako? Tujec vam je rešil življenje iz gotove smrti? — O, moj Bog, človeku se zdi to pravi resnični čudež! Sam Bog vam je poslal angela v osebi neznanca."

Jack se je tedaj vzravnaval, segel v svoja žepa ter tedaj strmeče mladi dami:

"Ej, tako čisto neznanca pa le nisva, miss! Tole je tudi še vaše."

In ponudil ji je torbico in cigaretni etui.

Zopet je gledal njene oči, ki pa so zrle motno, pa njeno bledikasto lice, ki je bilo zdaj še nežnejše in še bolj bolestno. "Ah, vi, vi?" se je začudila in zardela.

"No, da jaz!" je odgovoril Jack ter poredno pretrgal napetost z vprašanjem: — "Vas li smem, miss, prositi zdaj še za eno vaših cigaret?"

Vprašanje je učinkovalo. Stara dama je od strmenja zazijala in dvignila obrvi do srede čela, mlada gospodična pa se je zasmejala.

"Imenitna misel! Zapušiva! Cigareta dvigne morda tudi mene zopet v sedlo..." Ali pa imate še svoj žigalnik?"

"Imam, izvolite, miss!"

In prižgal ji je cigareto, si jo vzel še sebi in jo zapalil. Z naslado sta zapušila ter se gledala kakor stara prijatelja.

Vlak je letel že ob Michigan-skem jezeru med visokimi deskami, ki so stale na obeh straneh železniškega nasipa, polepljene z ogromnimi reklamnimi napisi in ilustriranimi plakati.

Tu sta lahko čitala, da pleše v Alhambri nedosežna ruska plesalka Pavlova, da je Pink-Flower najimenitnejša ustna voda, itd. Dva kilometra daleč same reklame, toda nista se brigala zanje.

Stara dama je pravkar pripovedovala, da je svakinja poznanege veletržca z žitom Reginalda Splarka, ki jo gotovo poln skrbi pričakuje že nekaj ur na kolodvoru ter da pride ljubeznivi svak z avtomobilom po njo; zato pa si dovoljuje povabiti miss in mištra, da se poslužita svakovega avtomobila, ki ju lahko zapelje spotoma vsakega na njegov dom.

Očividno je bilo stari dami na tem, da jo vidijo njeni znanci v družbi glavnega junaka katastrofe, predvsem pa je želela doznati, kdo je lepa, čudovito rešena miss, in kdo je njen, baje čisto nepoznani rešitelj.

Miss pa je njeno ponudbo odklonila.

"Hvala za vašo ljubeznivost," je dejala, "tudi moj strček pride pome z vozom." In brez okolišev se je obrnila k Jacku. "In mister pojde z nama, kaj ne?"

"Vi to želite?"

"Da popiševa strčku najine doživljaje, kajpak, in da se vam tudi strček zahvali..."

"Ali moja obleka! — Prosim, pogledajte me vendar bolje! Sami vidite, da je to nemogoče."

Jack je bil resnično blaten in posvaljkan, na kolenih zelen od trave in suknja mu je zijala na raznih mestih.

Vse to je opazila miss šele sedaj. Gledala je doslej le njegov obraz, ga občudovala in mu bila hvaležna. Rada bi mu bila stisnila roko in mu izrazila svoja čuvstva, toda ni našla besed, ki so se stari dami kar vsipale iz ust. Zdaj je videla, da je resnično kakor pocestni razcapanec ter se je čudila, da se izgovarja mož, ki je bil šele pred kratkim junak, dočim nje ta njegova zunanost prav nič ne moči.

"Kako? Vi ste nečimerni? Obleka? Kakšna pa naj bo po taki noči in po takšnem delu? Ne, nič izgovora, mister. Baš taki pojdete z nama, sicer pa, evo, niti jaz nisem več tip-top!"

In pokazala je svojo obleko, ki tudi ni bila več čista in zlikana, nego zelo umazana in zmečkana.

Jack je segel po njeni roki ter jo poljubil:

"Hvala za to besedo! — Vidim, miss, da niste samo ljubezniva, nego tudi zelo pametna dama!"

Stari dami je bil ta prizor zelo všeč in oči so ji kar plamtele. Ej, ej, si je mislila, pravi resnični čudež bo, če tale parček po božji volji nazadnje vendarle postane zakonska dvojica. In zopet se ji je zdelo, da vidi v vseh teh slučajih usode naravnost prst božji. Svoje dozdevanje je tudi nameravala obširno utemeljevati, a že je zmanjševal vlak svojo brzino, drseč med visokimi hišami in hropeč preko mostov... Že so se začnjenala velikanska kolo-dvorska poslopja, skladišča, in kurilnice... mlada dama pa je stala ob oknu ob strani Jackovi, zamahovala z robcem in klicala:

"Strček! Strček! Vidite, oni največji, v sivi obleki tik debeluha. O strček, koliko skrbi si preстал radi mene!"

"To je mister Hegan in oni debeli je mister Dick Patton, poleg njega pa stoji Splarks, moj svak," je ščebetala stara gospa ter hipoma vzkliknila: "O, miss, vi ste torej Polly Heganova!"

Odgovora ni dobila več. — Mlada dama je zletela iz voza ter se vrgla na prsi gospodu, ki je — eleganten, vitek in od sreče žarečih oči — previševal okoli stoječe gospode za celo glavo.

Jack je pomagal med tem stari dami zlezti iz vlaka na tla. Starka je hitela k družbi, ki jo je glasno pozdravljala, a ona je že odprla zatvornico.

Tedaj se je Jack zdsnil: opazil je, da je izgubil — browning. In šele zdaj ga je pogrešil!

"Strela, prišel sem, da se ustrelim, če ni drugače," si je mislil. "Zdaj pa se bom mogel kvečjemu obesiti — seveda, če ne bo drugače."

A približal se mu je visoki gospod, vedoč Polly pod svojo pazduho.

"Mister, kako naj se vam zahvalim? ... Moj Bog, kaj bi bila zdajle z menoj brez vaše pomoči?" In stisnil mu je roko, ki po jo je Jack urno umaknil:

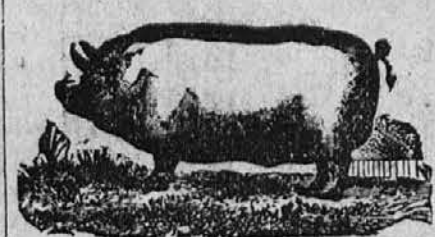
"Oprostite... malo opekem sem se pri tej aferi! Glejte!" In pokazal je svoji dlani, ki so ju pokrivali debeli mehurji.

"Dami!" je zaklel Hegan. "Tako pride k vam moj hišni zdravnik! Pojdimo sedaj..." Vez čaka že dovolj dolgo...

Ali saj res: dovolite — moje ime je Oliver Hegan!"

"Jack Bell," je odgovoril razcapanec ter korakal za njima k avtomobilu...

"Tahj — taho!" je zapela sirena in avtomobil, črn nestvor,

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od vlade. Meso v kosih, šunk, plečeta, loins, izvrsten speh. Koljeno vsak ponedeljek in četrtek, dopeljemo na dom vsak terek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-J-2

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebnost in zaprtnico

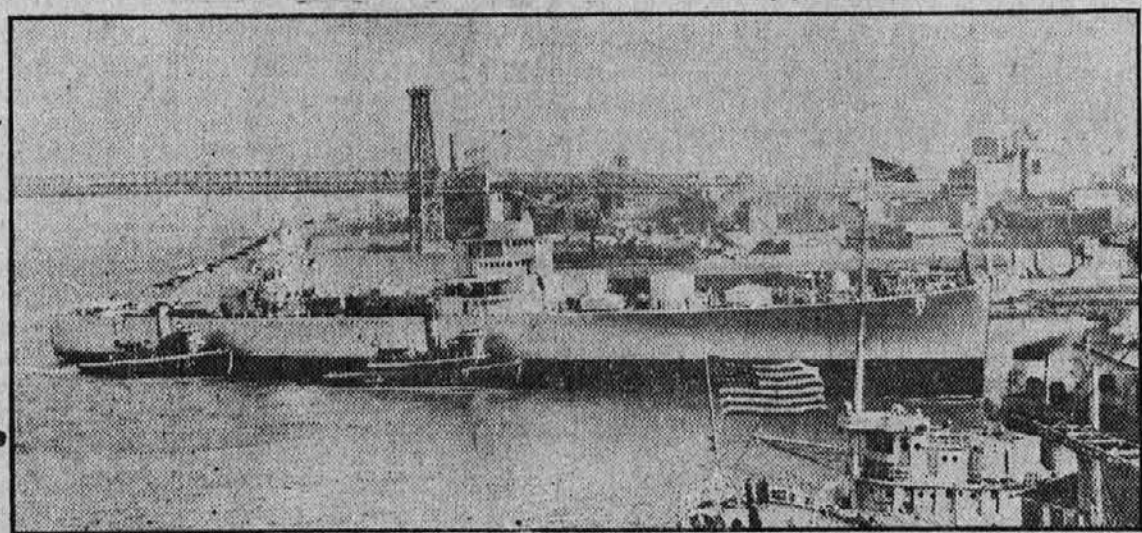
NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

V vašem lekarnah

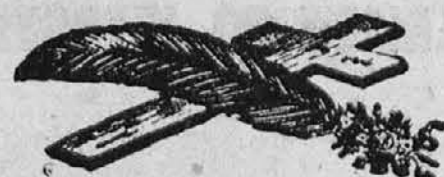
Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

V Los Angelesu se odpre v ponedeljek živinska razstava, na kateri bo gotovo zbuja veliko zanimanje "Beau Baldwin," šampion Hereford, bik, ki je sicer krotek kot jagnje. Plemenito žival lastuje E. S. Pillsbury.

Nova ameriška križarka Brooklyn, ki je veljala čedno vsoto \$15,000,000. Slika je bila vžeta, ko so novo križarsko spustili v morje v brooklynški ladjedelnici.

ZAHVALA

Ob izgubi ljubljene žene in skrbne matere

Marije Miklavčič

ROJ SRAJ

ki je zapustila to dolino solz dne 3. decembra 1936 v starosti 61 let. Želimo se najpristrčneje zahvaliti vsem, ki so nam na katerikoli način izrazili sožalje in sočutje in nam v teh težkih dneh vlivali v srce tolažbo. Posebno se zahvalimo bratom pokojne, Anton in Frank Sraj in njih družini, družinam Anton Miklavčič in Gertrude Cesek, ki so nam tako zvesto stali ob strani v teh žalostnih urah. Najlepša hvala tudi Mrs. Terezija Lekan za vso njeno ljubeznivo naklonjenost.

Iz srca se zahvaljujemo darovalcem vencev: Družinam Frank Sraj, Anton Miklavčič, Anton Kralj, Frank Kralj, Mr. in Mrs. M. Dely, Gospodinski Klub, Mr. in Mrs. Lawrence Arko, Slovenski Narodni Dom, St. Anna Bowling League No. 150, društvo Zvon, družini Walter Boddy, Richman Boys 4th floor, Richman Bros. Pants Shop No. 2, Schaffner Brothers Employees, Office Boys and Girls Cleveland Hardware Co., Cleveland Hardware Co. Shop Employees.

Hvaležni smo vsem, ki so darovali za svete maše: Anton Sraj (brat), družina Anton Sraj, Frances Sraj, Laura Sraj, družina Frank Sraj, Mr. in Mrs. Anton Sraj Jr., Mr. in Mrs. John Turk Jr. družina Anton Miklavčič, družina Joseph Lekan, E. 80th St., Anna Miklavčič, Mrs. Gertrude Cesek, Mary Cesek, Mr. in Mrs. Michael Mertič, Mr. in Mrs. Phil Zadnik, Mr. in Mrs. Joseph Cesek, družina John Zupancič, Mr. in Mrs. Anton Verbič, Mary Verbič, Caroline in Anne Dely, Mrs. Terezija Lekan, družina Anthony Pucell, Mrs. Mary Papež, Mrs. Grozdanič, Mrs. Mary Verček, Mrs. Slak, Kuhinjski klub, društvo svete Ane KSKJ 150, St. Ann's Bowling League No. 150, III Red Svetega Frančiška, Slov. ženska Zveza št. 15, Slov. ženska Zveza št. 73, Slovenski Narodni Dom, Richman Boys 4th floor, Richman Bros. Pants Shop No. 2, Schaffner Bros. Girls, družine Ignac Godec, John Mulh, John Strekal, Mr. in Mrs. Frank Kužnik, Mrs. Frances Shuster, Mr. in Mrs. Louis Shuster, Mary Jeric, družine Bobnar in Zagar, Mike Verček, Ernest Arko, Theresa Kodek, Rose Kosak, Agnes Slammik, Justine in Elsie Supan, Mrs. John Turk Sr., Mrs. Stepic, Mrs. Anna Sadar in družina, John Kodeh in družina Mrs. Jennie Barle, Mrs. Skedel, Mr. Frank Filipovič, Mrs. Frances Lindič, Mr. Joseph Bradač, Mrs. Anna Baznik, Mrs. Frances Gliha, Mrs. Mary Turk, Mrs. Mary Aidišek, Mr. in Mrs. Harry Bridges, Mr. in Mrs. Frank Cipra, Mrs. Louise Godec, Mr. in Mrs. John Hočevar, Mrs. Mary Janežič, družina Charles Hočevar, Anton Balant, Mr. in Mrs. Frank Sever, Mrs. Ponikvar, Mrs. Ovnik, Mrs. Kosick, Mrs. Frances Skufca, Ignac Praznik, družina Frank Snyder, družina Stražar, Mrs. Kužnik E. 82nd St., družina John Perko, Mrs. Mary Urbanec, Joseph Arko, John Sustaršič, Pete Zabukovec, Mr. Anžlin, Mrs. Mary Hatz, Mrs. Mary Godec, Mrs. Frances Lekan in družina, Mrs. Theresa Glavič, Mr. Joe Zakrajšek in družina, družina Anton Globokar, Mrs. Mary Daničič, Mr. in Mrs. Walters, Frank Stepic in družina, Dominic Blatnik in družina, Mr. in Mrs. Gliha Warrensville, Mrs. Gabriel Russ, Mrs. Frances Suhadolnik, Mr. in Mrs. Louis Curk, Mr. Vincent Gnidza, Mrs. Jennie Cvelbar, Anton Goršek in družina, Frank Smrekar in družina.

Iskreno se zahvaljujemo vsem onim, ki so dali avtomobile na razpolago. Pristrčna hvala pevcem in pevkam društev Zvon in Slovenija, ki so zapeli krasne žalostinke na domu.

Pristrčna hvala g. župniku Rt. Rev. J. J. Omanu za obiske v bolnišnici, za podeljene zadnje svete zakramente, za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče, za cerkvene obrede, za ganljive besede, ki so bile za nas velika tolažba. Srčna hvala Rev. Juliju Slapsaku in Rev. Joseph J. Shusterju za obiske v bolnišnici, za asistenco pri slovesni sveti maši in tudi za asistenco na pokopališču. Najlepša hvala Rev. Ludwik Kužniku in Rev. A. L. Bombaču, ki sta prisostvovala pri cerkvenih obredih. Lepa hvala Rev. Ludwik Kužniku in Rev. Albin Gnidovecu Rock Springs, Wyo. za darovane svete maše. Najlepša hvala Rev. Juliju Slapsaku in Rev. Alojz Bazniku, ki sta prišla molit, ko so mati ležali na mrtvaškem odru.

Pristrčna hvala čestitim sestram reda Svetega Dominika od blizu in daleč za duhovne šopke. Srčna hvala vsem prijateljem, ki so pisмено izrazili sožalje in sočutje.

Lepa hvala Mr. Ivanu Zormanu za krasno petje v cerkvi in za vodstvo petja v hiši. Pristrčna hvala Rev. Ludwik Kužniku, ki sta iz Mr. Zormanom po maši zapela krasne žalostinke. Lepa hvala članicam društva Sv. Ane, Sv. Rešnjega Telesa, ženski Zvezi za molitve v cerkvi in na domu. Najlepša hvala vsem, ki so molili za pokojno v cerkvi skozi sedem dni po pogrebu.

Lepa hvala pogrebniku Louis L. Ferfolja za prijazno postrežbo in lepo urejen pogreb. Izkrena hvala vsem, ki so prišli pokropiti in so molili za pokoj njene duše.

Tebi, draga žena in preljubljena mati, pa želimo kar ste s svojim blagim srcem toplo zaslužili, da počivate mirno po prestanem zemeljskem trpljenju. Naše oči so polne grenkih solz in naša srca polna bridkosti, ker smo vas izgubili. Ti, ki smo te tako ljubili, boš pa ostala nam v neizbrisnem spominu, dokler se končno ne snidemo nad zvezdami k večnem, boljšemu življenju. Sveti naj ti večna luč.

zalujoči ostali:

JOHN MIKLAVČIČ, soprog;
SISTER M. STEPHEN O.S.D., FRANCES, ANTONIA (poročena ZUPAN), BLANCHE, STEFANIJA, hčere; FRANK, sin ANTON in FRANK SRAJ, brata.

Cleveland, (Newburg), O., 28. decembra, 1936.